

สุรา : มัจจุราชสีน้ำผึ้ง

สิ่งที่เราๆ ท่านๆ เรียกแอลกอฮอล์นั้น นักเคมีเรียก ethyl alcohol หรือ ethanol ($\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$) แอลกอฮอล์ธรรมชาติเป็นผลิตภัณฑ์ที่หลงเหลือจากการหมัก มนุษย์เรารู้จักแอลกอฮอล์มานานนับพันปีแล้ว ในรูปแบบของเหล้าองุ่น เบียร์ และน้ำผึ้ง ในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 16 นักกายวิภาคศาสตร์ชื่อ Vesalius ได้ตรวจพบว่า คนที่ดื่มแอลกอฮอล์มากมักจะเป็นโรคร้ายนานาชนิดที่สำคัญๆ ได้แก่ โรคตับวาย เป็นต้น



ในมุมมองของคนทั่วไป แอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่มีคุณค่าก็ได้ หรือเป็นยาร้ายก็ได้เช่นกัน ในแง่ลบเรารู้ว่า คนติดสุรายาเมา มักจะเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวาย มะเร็งกระเพาะ ตับแข็งและเส้นเลือดในสมองแตก คนขับรถที่เมา้มักจะขาดพลังควบคุมสติสัมปชัญญะ ทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน หญิงมีครรภ์ที่ดื่มแอลกอฮอล์จะแท้งลูกในท้อง หรือหากไม่แท้งทารกที่คลอดออกมาจะมีร่างกายและสติปัญญาที่บกพร่อง ภัยอันตรายทั้งหลายเหล่านี้ ทำให้แพทย์สรุปได้ว่า แอลกอฮอล์เป็นสาเหตุสำคัญอันดับสองรองจากบุหรี่ที่ทำให้คนเราเสียชีวิตก่อนถึงเวลาอันควร

ส่วนในแง่ดีนั้นก็เป็นที่ประจักษ์เหมือนกันว่า การดื่ม แต่พอประมาณทำให้อารมณ์ของคนที่ดีแจ่มใส R.C. Ellison จากมหาวิทยาลัย Boston สัมภาษณ์พบว่า ชาวฝรั่งเศส ซึ่งเป็นชนชาติที่นิยมดื่มเหล้าองุ่นมาก มักจะไม่เป็นโรคหัวใจ ทั้งๆ ที่คนชาตินี้นิยมบริโภคอาหารที่อุดมด้วยไขมัน เช่นเนื้อมันที่ราดด้วยซอส แล้วตามด้วยเนยแข็ง สถิติการตายด้วยโรคหัวใจของชาวฝรั่งเศสต่ำกว่าสถิติการตายด้วยโรคเดียวกันของชาวอเมริกันถึง 2 เท่า ทั้งนี้ถึงแม้ว่าคนฝรั่งเศสจะบริโภคอาหารประเภทไขมันมากกว่าก็ตาม เขาคิดว่า เหล้าองุ่นที่ชาวฝรั่งเศสนิยมดื่มเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สถิติการตายของฝรั่งเศส “ประทับใจ” ยิ่งกว่าสถิติการตายของอเมริกา

ในการดื่มแอลกอฮอล์นั้น หากผู้ดื่มจิบแอลกอฮอล์ ทีละน้อยละนิด ตับของเขาจะมีเวลาทำลายพิษของแอลกอฮอล์ได้ทัน โดยตับจะทำหน้าที่เก็บพิษของแอลกอฮอล์คือปกป้องไม่ให้มันไหลขึ้นไปรบกวนการทำงานของสมอง แต่หากผู้ดื่มเร่งร้อนดื่มเร็ว ปริมาณแอลกอฮอล์ในกระเพาะก็จะเพิ่มเร็ว อัตราการซึมซับแอลกอฮอล์เข้าสู่สายเลือดก็จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามไปด้วย และเมื่อตับทำงานกำจัดพิษของแอลกอฮอล์ไม่ทัน แอลกอฮอล์ที่เหลือก็จะไหลขึ้นไปรบกวนการทำงานของสมองอย่างรุนแรง จนในบางกรณีผู้ดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปมากๆ ถึงกับมีอาการเป็นลมล้มสลัด หรือในบางครั้งระบบป้องกันตนเองของร่างกายจะกระตุ้นให้คนดื่มเกิดอาการคลื่นไส้

อาเจียนแผลกอฮอลล์ออกมา สมองจึงไม่เป็นอันตราย แต่หากผู้ดื่มไม่อาเจียน และถึงแม้สติของเขาขณะนั้นจะหมดไปแล้วก็ตาม แผลกอฮอลล์ที่ตกค้างอยู่ในกระเพาะก็จะถูกดูดซับเข้าสู่ระบบต่างๆ ของร่างกายตลอดเวลา

เราเคยเชื่อกันมานานแล้วว่า แผลกอฮอลล์ที่อยู่ในร่างกาย ทำลายฆ่าเซลล์ประสาทในสมอง แต่งานวิจัยของ Pakhen Erg แห่ง Neurological Research Laboratory ที่เดนมาร์ก ฉบับที่ตีพิมพ์ในวารสาร Lancet ประจำเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2538 ได้ชี้ให้เห็นว่า แผลกอฮอลล์มิได้ฆ่าหรือทำลายเซลล์ประสาทในสมองแต่อย่างใด มันเพียงแต่ทำให้เนื้อเยื่อที่เชื่อมต่อระหว่างเซลล์ประสาทเหล่านั้นเสื่อมสมรรถภาพเท่านั้นเอง เขาพบว่า จำนวนเซลล์เนื้อเยื่อในสมองของคนติดเหล้าจะน้อยกว่าจำนวนเซลล์เนื้อเยื่อในสมองของคนไม่กินเหล้า 11% และในสมองส่วนที่ทำหน้าที่จำนั้น จำนวนเซลล์เนื้อเยื่อสมองของคนติดเหล้าจะน้อยกว่าของคนที่ไม่ติดเหล้า 80%

ข่าวนี้เป็นข่าวที่น่ายินดี (สำหรับคนชอบดื่ม) เพราะเซลล์เนื้อเยื่อนั้น แพทย์มีทางที่จะรักษาให้กลับคืนสู่สภาพทำงานที่เป็นปกติได้ แต่เซลล์ประสาท หากล้มตายไปเมื่อใดก็จบกันเมื่อนั้น เพราะเรายังไม่มีหนทางที่จะทำให้เซลล์ประสาททำงานใหม่อีกได้

สรุปว่า ขณะนี้กำลังมีหลักฐานที่แสดงว่า การดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะเหล้าองุ่นวันละแก้ว-สองแก้วเป็นเรื่องดีสำหรับร่างกาย แต่สำหรับคนที่ถือศีลข้อที่ว่า สุราเมรัย มัชชปมาทฏฐานา แพทย์ก็ยังไม่เสนอแนะให้ดื่ม เพราะหากคุณดื่มแล้วติดขึ้นมา จะถูกห้าม (ไปวัด) ก่อนถึงเวลาอันควร